

Universitätsbibliothek Paderborn

**Generalis Totius Sacri Ordinis Clericorum Canonicorum
Historia Tripartita**

Pennotto, Gabriele

Coloniae, Anno M.DC.XXXXV.

XX. De alijs quatuor monasterijs S. Bartholomæi prope Vicentiam, S. Bartholomæi Pistorij, S. Laurentij in Cæsarea, & S. Mariæ Calenæ per Canonicos Frigidionarios reformatis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38634

Cremonefrum inter Beatos sic refert: *Beatus Eugenius Cremonensis Ordinis canonorum regularium clavis habetur. Obiit circa annum 1470. D. Iohannes Iacobus Cremonensis, quem Iohannes Philippus noster in Chronica li. &c. 33. virū moribus religiosissimum, ingenio sublimi, a propemodum diuino præditum, & sapientia plenum appellavit, cui cum omnibus muniberis in nostris congregationibus non semel functus esset, Deus in omnibus adiutor, & benedictus visus est. Obiit anno 1524, quo tempore supremam prefecaturam congregationis gerebat. D. Sixtus de Rhens Cremonensis, S. Concilij Tridentini Prædictor, & Theologus, diuinarum Scripturarum eruditissimus singularis, postea Episcopus Carinulae, qui cum gregem sibi commissum aliquot annis optinererat, non sine magno sanctitatis fama ex hoc fragili ergafulo ad ecclesiæ patriam congregatus item D. Matthaeus Brumanus serenissimi Ducis Mantuanæ apud Sedem Apostolicam Orator, primum Nicomedensis, deinde Melpiensis Episcopus. Obiit anno 1596. Item Dominus Archangelus de Rubet Theologus eruditissimus, prout illius Congregationis in quatuor libros Sententiarum nuper edita testatur, à Paulo V. Episcopo Carrinulae designatus. Obiit anno 1618.*

19. Ma
nuf.

Hoc edam anno monasterium S. Bartholomai Vicentia suburbanum, cum altero S. Marie de Pace in facie, Vicentia Diocesis, per nos fuit reformatum, concedente R. D. Ermolao Barbaro Patricio Veneto, dicti monasterij commendatario, rogantibus ciuibus, & probante Papa Eugenio per suas literas Apostolicas, in hanc formam data, videlicet:

Eugenius Episcopus seruus seruorum Dei ad perpetuam rei memoriam. Ad Ecclesiarum, & monasteriorum omnium statum salubriter, & proferre dirigendū, prout ex debito tenetur, summi Pontificatus officiū nobis ex alto commissi, paterna solicitudine vigilantes, eorum profectibus libenter intendimus, ex eis ille praesertim spiritualium, & temporalium detrimentū subsistentia, ac regulare obseruancia instituta, per nos prouidencia ministerium debita reformatione beneficio gaudent, quarunque in ipsis Deo plantaria surrogentur, opem & operam, quantum cum Deo possumus, efficaces impendimus. Exhibita siquidem nobis nuper pro parte dilectissimè Ermolai Episcopi Tarusini petitio continet, quod hice ipse alii, etiam ante suam ad Ecclesiam Tarusinam per nos factam promotionem, dum monasterium S. Bartholomei Vicentini in Suburbio per Priorem gubernari solitus, ordinis S. Marci de Mantua, in Commendam obtinere, prout obtinet summo desiderio affectaret, quod in monasterio ipso debita obseruancia regulari, qua illud dia caruisse, & hodie carere dignoscur, laudabiliter vigeret, nec non in sui fructuosis, & adficiens obitum gubernatori, qui bellus fuerunt incertum, & negligenter multipliciter defeculosis reparari, & alias bene, & viiliter reformari deberet. Et hice quoad berum perfectiunem adimplendam diligentiam, & operam possiles impenderet, tamen tam propter carentiam religiosorum dicti Ordinis S. Marci sub obseruantia predicta vivere volentium, quam etiam ex eo, quod redditus dicti monasterij ultra supportacionē debitam overum eidem superexcedet, alijs, Ecclesia fructus ei prouidentes pro tempore, ad suū, & ipsius familia statū decenter tenendū minimi suppetebant, prout neque hodie suppetunt, desiderium suum huiusmodi

adim-

CAPUT VIGE-
SIMVM.

De aliis quatuor Monasterijs. S. Bartholomai prope Vicentia, S. Bartholomai Pistorij, S. Laurentij in Casarea prope Ravennam, & S. Maria de Calenap per eosdem Canonicos Frigdonarios reformatis.

Nro 1440. Generale Capitulum Ferrariae. Rector Generalis R. P. D. Nicolaus Bononiensis, Visitatores D. Clemens Papienitis, D. Dominicus Florentinus, & D. Martinus Bergomensis, hic apud Panpones pro Beato colitur. Anno 1441. Generale Capitulum ibidem. Rector Generalis idem D. Nicolaus. Visitatores D. Dominicus Florentinus, D. Martinus Bergomensis, & D. Sanctus Bononiensis.

Anno 1442. Generale Capitulum ibidem. Rector Generalis R. P. D. Aurelius Placentinus. Visitatores idem, excepto primo, pro quo sufficiuntur.

adimplere negojet. Et sicut eadem petito subinveniebat, si prefatum monasterium, cui monasterium de Pane in sacco dicitur Ordinis Vicentiae Diocesis in vigore ultarum literarum nostrarum olim vnitum fuit, licet unio ipsa nondum suum fuerit sortita effectum, dilectis filiis canonicoe congregatioe S. Mariae de Frijonaria Ordinis S. Augustini, qui a multo citra temporibus sub regulari ipsius Ordinis S. Augustini obseruantia, & alias laudabiliter degentes, plura monasteria, & regularia loca reformasse noscuntur, perpetuo concederetur, ex hoc prefatum monasterium S. Bartholomei plurius etiam ad laude Dei, & glori a diuini nomine religione propagatio, ac populi deuotio argumentum in spirituibus, & temporalibus suscepere incrementa: necnon etiam dilecti filii communias, & cives Vicentia multiplicia suarum auarum consolacionis, & gaudia sentire valerent. Quare pro parte electi, & communias, & ciuium, nec non congregatioe prefatorum nobis fuit buntular supplicatio, ut statuerint de monasterio S. Bartholomei in premisso opportune prouidere de benignitate Apostolica dignarentur. Nosq[ue]t religionem, & cultum huiusmodi nostram posuisse temporibus vbi locorum vi- gore, & angeli summis desideris affectantes, ac de premissis ex plurium fide dignorum etiam notabulum, re latu certam noticiam habentes, necnon sperantes, quod ex vita laudabilis, & fructuosis operibus congregatioe canonicoe huiusmodi dictum monasterium multipliciter reformari, plurimae, exinde reuoltes, & bona prouentre debeant: Huiusmodi supplicationibus inelutari, monasterium S. Bartholomei praeditum, cuius trecenturum, & sexaginta eundo anno prae dicto, cum octoginta floriorum auri de Camera fractum, & redditus, & prouentus, secundum communem estimacionem, valorem annuum, ut ipsi canonici assertant, non excedant, ac omnibus alijs iuribus & pertinentiis suis congregatioi prae dicto, nec non illis praesertim, & futuru canonio is per eos iuxta ipsorum ritus, mores, statuta, consuetudines, ipsi, concessa privaligia tenendum, regendam, ac etiam gubernandan autoritate apostolica, tenor et proutient, perpetuo concedimus, donavimus, incorporamus, appropriamus, ac etiam agnoscimus, dictum Ordinem S. Marie in eodem penitus supprimentes, ac etiam extingentes Ita quod quam primu[m] commendam electo factam huiusmodi per promotionem praedictam, & munis conseruatione eidem electo inpendendum, ac adoptionem, possitionem pacifici regimimus, & administrationis bonorum della & cura sua eccliesie, seu maioris partu curu[m] per ipsu[m] electu[m] autoritate nostra faciendum, aut alias per eisdem, vel decessum, seu aliam dimissione praefati electi cessare, & expirare contigerit, & non anteas, sicut Religio pro tempore existens huiusmodi congregatioe per se vel alium, seu alios corporalem S. Bartholomei jurisdictionem, & pertinentias, nec non ab aliis iustitia formam ipsam aliam uero literarum priuatis praedicti autoritate propria libere apprehendere, & usurpum fractum, redditus, & prouentus presates in suo canonicoe presenti, & suruorum, nec non S. Bartholomei, & de Pane in sacco monasteriorum prefatorum, estat, & viuuntatem perpetuo conuertere, & exponere.

Dives sanis locis, & cuiuscunque alterius super ea lucis tis minima requisita. Et nullosominus, Priors & canoni

santi Bartholomei pro tempore existentes, & membris, & singulis privaligies, libertatibus, exemptionibus, indulciis, & gratiis per nos, & prefata sedis aliquida congregatioe monasteris, Prioribus, locis, Prioribus, & personis generaliter huiusmodi conuenientibus, in valente pariter & gaudere auctoritate apostolica prefata barum serie de speciali gratia endulgimus. Nonnullasq[ue] constitutionibus, & ordinationibus, at p[ro]leggi, & literis apostolicis, & canonio santi Bartholomei, & de Pane in sacco, ac alterius monasteri, factis, & Ordinis sancti Marii prefatorum iuramento, confirmatione apostolica, vel quacunque similiter ad huiusmodi statutis, & constitutiōnibus, caterisque contrariis quibuscumque nulli ergo omnino homines esse debet paginam nostrā donationis, incorporationis, appropriationis, spiegationis, suppressionis, extincione, & cessionis infringere, vel ei a sua remota contrarie sequis autem hoc attentare presumptio, velut non omnipotens Deus, & Beatus Petrus, & Paulus apostolorum erit se nouerit in eo. Datus anno ap[osto]li S. Petri ii. in. in carn. Dom. 14.2. Idem luxus Q[ui] Vibis literis expeditis, nosl[icet] in corpore ratione positione dicitur monasteriorum misis, totū monasteriorum cu[m] Ecclesia S. Bartholomei fuit renouatum adiuuante in prima vno nob[is] Domino Belperto de Nancius Patrio Vicentino, & forensim Domenico Venetio Collaterali, qui totam Ecclesiam his fundis a fundamentis excitavit, & alia multa bona monasterio praestit, cui Deus vicem represervat, regnet, cui monasterio Sextus Quarao anno incarnationis Domini millelmo quadringentesimo leptu[m] nuncupatur nono Prioratum sancte Matris Athyopissie nuncupatum, tertio centum milliaro a Civitate distans ad dominum, e[st] enim vniuersitas eadem anno subiicit 5 Aprilia.

Fuit autem hoc monasterium post dicta reformatio[n]e multorum bonoru[m] hominum plenariu[m], ex quibus recentiendu[m] Primus beatus Iacobus Vicentinus, qui nostram Civitatem, & monasterium Nouarium suis reliquias decorauit, quatuor Ciuitas pro Beato co[n]fitebatur & inter Beatos confitit Carolus a Basiliis Petri Nouariensis Ecclesia Presul in sua Nouaria, sine in descriptione Dicetus Nouariensis. Obijt anno Incarnationis Domini millelmo quadringentesimo nouu[m]mo nono Secundus Venerabilis Petrus Dominus Adcodatus Vicentinus Praedicator eloquentissimus, ad cuius conciones audientes integrus Ciuitates ceteratum confluabant, qui h[ab]ebant confessus, & morbo podagra, & chirurgi membra omnibus captus, prædicacionemque ad decipitam nunquam intermisit, & sua predicione multos a fecili mortagio ad portum Religionis traxit. Hic Iesu Christi Saluatoris incepit, & loca sua sacratissima passione inuitis cum Veritate, & vanitatem perpetuo conuertere, & exponere.

metabolis Patre D. Cambio Botto Mediolanensis, quo supra dictum fuit. Tertius Dominus Eliezerius ex nobili familia de Leonicensis vir religiosissimus, & inter Poetas suorum temporum clarus, ut libri de Passione Domini, de Affectione B. Virginis, & alijs verbis heroicis ab illo exarati testantur, quorum infra Catalogus reddemus. Quartus Dominus Desiderius ex nobili familia de Lucis, sive Luchis, qui scriptor libri de vita Beatae Monice, & alia quadam, de genere Mathias Bosius epistola quinquagesima quinta ad eundem ita scribit, Ad carmen potissimum natura te genuit in eo quidem pœnitentium generem medium, & connotatis, & facultatis contulit tibi, quod te peperit mater, I. si uise puerperio misera ceduisse, ubique testifico & ingenio fratres tui omnipotentes peccatis cuius littera genitor poëta, ut posset. Quintus Zacharias ex nobili familia de Lilijs Leon Decimi Pontificis, propter egregias amittentes, & morum suavitatem familiaris, quilibet Sebastianus Episcopus erexit, quem Mathias Bosius rate iam proutetur è seculo ad nostram congregationem retraxerat, ipsomet tradidit in epistola i. 2. ad predictum Zacharium. Hic Dictionarium Geographum, & Cosmographum edidit, quod hudat Petrus Caledonius in quadam epistola ad Marcus Antonium Sobellum, ut nra dicemus. Sextus Dominus Caesar de Calderariis in Philosophicis, & Theologicis, nec non in sacris literis optimè versatus, qui editit explanationes per pulchras in plamnum quinquaginta, & in canticum Beatissimae Virginis. Septimus Dominus Gabriel Inchiqui, qui scriptura plura volumina sive cariarum Concionum, & ut alios multos omittam, quos commemorat Ioannes Philippus noster in Chronica libro sexto ex vigesimo secundo & vigesimo nono, nolnis diebus effusit in hoc monasterio Veritabilis Pater Dominus Albertus de Altissimis, de quo Renerendus Pater Frater Camilles Santangelus a Colurno in Ecclesia Vicentina Generali inquisitor, in approbatione libri de illius vita per Dominum Paulum Aemilius Saracenum nostram congregations canonicum editi, sic testatur opus factum Camillo de Sandro angelu à Colurno Ordine Predictis, scilicet Patri Domini, acce Theologo Magister, & ab Apollonia Sebe Inquisitor Generalis Ecclesiam Vicentiam a specialiter delegatus, via etatim R. P. Fr. Spiriti de Mantua Ordinis etiudiorum, ac utriusque Ideologia Magistri, praesenti opus editum, pro Abundum Excedendum Patrem Dominum Paulum Aemilius Saracenum nobilis Vicentinius Priorum fratrum Videro extra Bononiensem, concedo impetrando, quod vita, mores, & alia continentur celebratorum viri D. Alberti de Altissimis eius Vicentini, sive Ordinis canonicorum Lateranensium regularium, cuius vita, sedimentum, ampliatio, ut, reditendum, commemarum, mundi, & vanitatem eius contemptum, propria larmis neglegit, & totale abdicationem ab omnibus sequitur, non cantum. Voluptate, sed etiam solatio summa cum anima mei administratione confexeram, dum tantum tibi, caroerumq[ue] venerabilium canoniconum, & consacerdotum eius amabilis consuetudine donatus, asperciens pariter, & affatu singulariter oblectans. Caccio mibi quidam testabatur Christi seruos iste, & sordes, & murus omnibus, & ad omnia, preterquam in obsequiuum Creatoru sui, sine amore sine desiderio, sine timore, sine gaudio, fine in nisi in ordine ad summum bonum. Nulla ut vngnus videbatur inesse turbatio mentis, nullus in oratione, offitio nulla tranquillitas insignt, extuta quies, placida semper facies, et incundus asperciens, sermo compostissimus, breuu locutio, modica verba, sed omnia pietate referit a sancti cuiusdam affectu, videt totum Vicentini populi fidem, & p[ro]p[ri]etatem ingenii tam nobilitum, quam popularium prouisorum, vororum partem & sae[m]marum per integrum ordinum, concurrentium ad examen corpus uidendum, & amplectendum in loculo iacent, cuius viuentis locus non fuerat extra monasterium, & qui seculi semper, onus fortis de lineaerat in vita, a toto quodque quereratur in morte. In eorum similius & deinceps. Darum Videntur in editio S. Officij die non Nobis annis millesimis sexcentis primis vigesimali, fracti Camilli Sandri Angelus iniquofactus antedictus. Hoc monasteriorum Abbatiali dignitate decorauit Pius V. anno incarnationis Domini 1566-
Dicit anno 1443 Eugenius IV. aliud monasterium Abbattale S. Bartholomei Civitatis Pilloriensis motu proprio nolis canonici reformandum commisit, prout ex sequentibus ipsius literis apparuit videlicet:
Eugenius Ep[iscop]i ap[osto]li seruorum eternorum Dei ad futuram remitteremus, Romanus pontificis, in quo posestatu plenariudo confitit, quaque principalem Ecclesiastis, & monasteriorum omnium curam gerit, circa ea, quae ipsorum directione, & salutem statim, ac diuinorum iubis augmentum concuerunt, prout eti[us] debito pastoralis officii diligenter intendit. Quod illa sublatu[m] ad eis similius quod velib[et] debita reformationis beneficia gaudet, atque in ea Deo plantata fabrigenatur, opem, & operam haberet impensis, ut etiam exinde Ecclesia, & monasterio ipsa salutis in tempore orbis, & spirituualibus suscipient incrementum. Undum siquidem quondam Bartholomeo Abbatte monasterio S. Bartholomei Pilloriensi. Ordinis S. Benedicti regimur ipsius monasterio presidente, nos capientes eidem monasterio, cum vacante, per Apollonia Seca Sedita prouidenti in utilem, & idoneam prefistre perficiam, prouisionem d[omi]ni monasterii ordinacionis, & dicti filiorum nostrorum a duxiis ea rite specialiter reseruandam. Dicentes ex tunc circuitum, & inane, si fecimus super quia a quoque quia enim autoritate scientes, vel ignoranter contingeret antenarrari. Cum itaque postmodum praefatum monasterium per obtutum dicti Bartholomei Abbati, qui extra Romanam Curiam diem clausit extremum, vacaverit, & vacat ad presens, & sic accipimus, monasterium ipsum quoniam in Ecclesia adfagi, ac facultate, & ente, & notab[ile] ac in bono loco situatum. P[ro]p[ri]etatis sita existat, de memoria bonum regulare observantia destitutum remansit, prout

III.
zōMe
nəʃ.

bodie etiam remaneat, nec viter quassuor monachos in eo continuo commorantes, quorum duo statu legitime non existant, habere nos faciat. ac dilectus filius Iulianus Farati alter duorum monachorum minorenium præfatorum seu Abbatem præfati monasterij si vacante ab eisdem monachis, licet possit, & contra reservationem, & decretum prædictarum, & de facto, nulla etiam super defecia statu huiusmodi ad id canonica dispensatione obstanta, electum suisse prætendat. Nos statim monasterij, de causa promissione nullum preter vos hac vice interimictere potest, reservatione, & decreto obstantibus supradictis, ut illud per nostra præmissionis ministerium præferri gratulatur euentibus, ac spiritalium, & temporalium augmentum suscipiat, salubriter prouidere velentes, nec non electionem ipsam, & omnia inde secura, ut potest possit, & contra reservationem, & decretum huiusmodi de facto, ut præmititur, attentata, irrita, prout erant, & inanita reputantes; ac attendentes quod dilecti filii canonici de congregatione S. Mariae de Friburgia Ordinis S. Augustini a multis ante temporalibus in nunc, benitatis, & virtutibus multiplicati plura, & diversa monasterii, & loca in partibus Italia consistentes, eis canonice concessa, plurimum reformati, & in eis sub art. 8, & regulari dicti Ordinis S. Augustini obseruantia vivere no[n]suntur, quod ex eorum multiplicitate virtutibus, & fructuosis operibus dictum monasterium sibi propter eis reformari, ac exinde cives pro tempore existentes dicti eis civitatis multa suarum animalium consolationes, & gaudia, præsertim in Misericordia, & diuinis audiendis, ac consolacionibus faciendo, facient debent, motu proprio, non ad ipsorum canonicos, vel alterius pro eis nobis super hoc oblate petitionis instantiam, sed de nostra mere liberalitate monasterium S. Bartholomai prædictum, cuius fructus, redditus, & prouentus quadragesimatum, & quinquaginta florinorum unius de Camara secundum communem estimationem, valorem annuum, ut etiam acceptimus, non excedant, sive præmissio, sive alio quoniam modo, aut ex alterius cuiuscunque persona, cui omnibus bonis, iuribus, & pertinentiis suis congregationi huiusmodi, ac vniuersalibus canonici præfutibus, & futuris per eos per priorem temporaneam ad id per ipsos pro tempore electum, ac alia iuxta ipsorum ritus, mores, statuta, consuetudines, & præmissio eis concessa perpetuo, salutare tamen infra scripta voluntate, tenendum, regendum, ac etiam gubernandum, autoritate apostolica, ex certa scientia, tenore præceptum, liber eis concedimus, signamus, incorporamus, apliceamus, & appropriamus: ita quod licet ex unius dilecto filio, Rectori dicta congregationis per eis, vel alium, seu alios corporalem possessionem monasterij, posse suorum, bonorum, turantium, & pertinentium unum prædictorum autoritate propria liber apprehendere, ac fiduci, necnon canonicos præfutibus, & suarum præfatis illarum perpetuo retinere, fructuique, redditus, & prouentus prædictoris in suis, & eiusdem monasterij via, ac reihiatem convertente, & exponente, Diocesanis loci, & cuiuscunque alterius super hoc licetia minima requisita. Quodque etiam dictum monasterium, ac Prior, & canoniis de congregationi huiusmo-

di, qui in eo pro tempore permanerint, darant concessionem prædicta, omnibus, & singulis præiugis, exceptis amerciis, libertatibus, indulgentiis, & graciis per nos, ex parte sedem alijs dicti Congregationis monachorum, Prioratus, & loci, eorumque pro tempore canonicis, & personis bacchanas generatim conceperint, ut solent parere, & gaudere. Et nubilumne dilecti filii dilecti monasterij S. Mariae Florentinensis, dicti Ordinis S. Benedicti prædicti, & alijs, si quis forsan fuit præfatum monasterij S. Bartholomai, monachus, quem enim nominis, & cognominis, ac gradus, statu, & condicione supradicti habebit etiam voluntatis praefutus, qui in monasterio S. Bartholomai præfato sub hanc regulam canonistarum de congregatione huiusmodi resident, sed ad alia sancti Benedicti, aut aliorum quam numerum monasteria se transire valent, locumcedendi, nec non etiam pro pace, quiete, & iustitia præfatorum canonistarum, & monachorum, regis ex quaquier monachi præfata de bono, ac fructu, redditibus monasterij huiusmodi fungula pati, ac annas portiones, seu penhones autoritas ipsius ipsi ad vitam ipsorum, seu ad certa tempora ratione, si signandi, & confitandi, ac oves, & foys expensos possit obtinere dicti abbatis, tam propria rationib[us] seu exequis quam pro refusione fabriarum, & dilectorum suorum, ac vel etiam præfatione, & defensione præstentur dicti electi, & approbanti, & approbando, aliage omnia, & singula duxi necessaria, & opportuna facienda, & exponendo, & liberam metu, & antinetae prædictarum serie concedimus facultatem, etiam parvissim obstantibus ordinacionibus, & confirmationibus apostolicis, ac monasteriorum, & Ordinarii S. Benedicti, & S. Augustini prædictorum usurmate, confirmatione apostolica, vel quaque firmatae alio roste sunt, facta, & consuetudine, certi, contrarii quisque. Præterea cum nostra intentione existat, quod ipsi dicto monasterio obseruantia huiusmodi regis dicti voluntatis quod si, prædicti canonici obseruantur, monasterio huiusmodi legitime impeditur in eis statu, nere deferint, & nisi legitime non sit, & res ipsa competenter ei desuper prægrediatur terminum, sed impedimento ceperit, huiusmodi defectu, & prædicti voluntatis, incorporationi, & prædictorum usurmati, ac infra alium similem terminum finitum nascit, & requisitione præcedentibus supplementis in huiusmodi non fecerint, prædictum monasterium per tractum ordinis S. Benedicti huiusmodi, prædicti regis, & bernie, ac regi, & gubernari debet. Nihil ergo dictum licet hanc paginam nostra concessionem, organizationem, incorporationem, applicationem, appropriationem, & voluntatis infringere, vel etiam ansu temeraria contumacia, si quid autem hoc attentare presumperit, indignationem Dei, & beatorum Petri & Pauli apostolorum, et sequestris incursum. Datum Seu anno incarnationis Domini 1443. diecum tertio calendarie septembrii nostri anni.

Legi autem in quibusdam Chronicis huc reformationem suam Ponit P. D. Cyprianum Pistoriensem ciuitem Pontificis seruans.

Aposto-

Apollonicum, Cancellaria Praefidem, & Abbatum de Parco maiori. Post quam reformatio- nis tempore in co viguit regularis obseruantia, fieri etiam in præsentiarum viget: quod nouo electorio, & clausulo cu[m] alijs officiis auctum est. Cœsum Iulius Secundus anno 1504. Prioratus S. Thomas de sancto Mathe nuncupatum Quatuor dicti Priorata erecta, cum omnibus illius novis, & inib[us] vniuit, datis literis apud S. Petri 15 Octobris.

N. Anno 1444 habita est congregatio Genera- lia Ferraria, in qua renunciatus fuit Rec- tor Generalis R. P. D. Aurelius de Placentia. Vi- sinteres D. Benedictus Placentinus, D. Dominicus Novocantus, & D. Martinus Bergomensis. Eodem quoque anno ad tollendam contro- versiam inter nostram congregationem ex una, & statu Thomae de Bagna auctore monasterij S. Laurentii in Cesarea foris Ravennam exci- um sacerdotem monasterij S. Iacobi Celle- dulanae nolira congregationi facta, quod mona- sterium dictus Prior ad monasterium S. Laurentii vocatur, vixit caput fuit congrega- tionis, & quod monasterium monasterij S. Laurentij no- bre congregationi perpetuo incorporatur, & vi- veret, hoc anno non ante annum 1447. suum in- agrum effectum sicut fortis, quo anno Nicolo Quirinus nosis eam literis Apostolicis 17. ultimi Aprilis emanatis firmavit. De hoc mona- sterio nonnulla diximus libro superiori cap. 21. & 24. cum anno quadringentesimum mentio habeat, ex Hieronymo Rubeo in Historia Laurentii libra, sub anno 396. Tenuerant illud monasteri D. Benedicti: sed disciplina mori- tifica penitus collapsa, cum spes non esset am- plissimam per monachos dicti Ordinis restau- rans. Philippus Ravennatum Archi- episcopus Prior, & canonicus S. Iacobi Celle- dulanae Conclavis Diecclis magna sanctitatis fuit pollicebus reformatum tradiditque vi- pos ad anno 1444. sicut ad 1447. illud tenuerunt, polymodum nostræ congregatio additum, in quo concursum canonistarum sub regime Prioris nunc sicut ad anna millesimam quingentesimam quinquaginta tertium, quo, prætextu munide- curis, quod in eis, nimirum propinquum videre- ne, lato III. solo squari subet, lapidibus, & ligatis vlnis noue fabricæ S. Mariz in Portu, que non confutabantur induito etiam Apostolico invito comportatis: exceptis templi colum- na, quæ Laurentius Honori Imperatoris Cu- lularius pretiosissimas, ad illud exornandum, ex Graeca comportari fecerat, quas Cardinalis Rastrem tunc Legatus absuluit, & Româ misit. Bonum monasterij canonici Portuensis ces- santeque scellum intra Ecclesiam fatis nobile S. Laurentio in Cesarea nuncupatum exercent. De hoc monasterio plura Hieronymus Rubeus

L. III.

M
permaneremus, datur emerita & singulari priuilegia, excep-
ta Congregatio monachorum, quae pro tempore canentes, & aliter concefa, vix rite
nobilium dicti filii dilectionem, nullum ordinis ordinis & anno, si qui forsan non proficiens,
monachos, querat manu-
s, & gradus statu, & tamen
voluntus pra expressis, quod u-
nus prefato sub hanc operam
congregatione businssitudinem
dedit, aut alium quod ob-
serferet valere, lecaniam
pro pace, quiete, & concordia
& inuenientrum, & regula
praeceps de loco, se statim
businssudo singulis partibus, &
penitentias autoritas spoliis
seu ad certe etiopsa reparatione
affituerit, ac eorum, & sicut
dicti abbatis, tamen ipsi
quatuor per reliquias funda-
tum, ac velutiam prae-
terentiarii dicti decretum
que omnia, & singula depon-
as facundi, & expone pos-
suntur, & autoritas predictarum
est, & tunc pugnare pos-
sunt, & confirmatione ipsius
& Ordinis 5. februario l.
intrauentus, confirmatio quae
e finit ac ultimata huius
certi contrarii posseque-
retestur ecclesie quatenus
sunt bangnodi regi illis
dolis exponit obseruantur
etiam in pueris et iuveniis
legitimi mortis, & neque ipsa
ipsa congregatio in iumentis
et, huiusmodi defacta signatur,
em terminus habita annuit
deinde in supplementum huius
dicti unum monasterium po-
businssudo, ut priuilegium & p-
governari debet. Nihil ergo in-
triam nobis conceptum, & ju-
stis applicationis appropositum
vel ei usq; remanserit in au-
tentate presumptum, ubi
in pueris & iuveniis apud
 Datum Stet anno IZXXV.
decima tercia calendaris. Squi-

quibusdam Chronicis docen-
tis Pontifici R. P.D. Cep-
tum eiusdem Pontificis frequentem
Apollodicum, Cancillariz Proxidem, & Abbre-
viationem de Parco maiori. Post quam reformatio-
nem semper in eo viguit regulari obseruantia,
fuit etiam in presentiarum viget: quod novo
domitorio, & claustro cujus officiis auctum
fuit. Cui etiam Iulius Secundus anno 1504. Prior
nam S. Thomae de sancto Matho nuncupatum
Ordinis solum S. Giulii lmi cum capella S. Franci-
ci dicto Prioratu ercta, cum omnibus illus-
tris & iuribus vniuersitatis literis apud S. Petru-
rus Octobris.

A. Na 1444 habita est congregatio Genera-
lis Ferrarie, in qua renunciatus fuit Re-
ctor Generalis R.P.D. Aurelius de Placentia. Vi-
tatores D. Benedictus Placentinus, D. Domini-
nus Florentinus, & D. Martinus Bergomensis.
Eodem quoque anno ad tollendam contro-
versiam inter nostram congregationem ex una,
& fratrem Thomam de Bagna auxiliu monasterij
S. Laurentii in Cesarea Iorda Rauennam exci-
tam super uniuersitatem monasterij S. Iacobi Celle-
nianam nostra congregatione facta, quod mona-
sterium dictus Prior ad monasterium S. Laurentii
inspectare volebat, utpote caput fore congrega-
tionis, gratia dictum monasterium S. Laurentii no-
stra congregatione perpetuo incorporavit, & v-
tum hec anno non ante annum 1447. suum
ingrimum effectum fuerit fortia, quo anno Nicolai
Quintus nouis cam literis Apostolicis 17.
calend. Aprilis emanatis fieri auit De hoc mona-
sterio nonnulla diximus libro superiori cap. 21. &
24. cuius ante annum quadragesimum men-
sibus, ex Hieronymo Rubeo in Historia
Rauenensis lib. 2. sub anno 396. Tenuerant
id monachi D. Benedicti sed disciplina mona-
stica penitus collapso, cum ipsi non esset am-
plius per monachos dicti Ordinis restau-
randi. anno 1268. Philippus Rauenatum Archi-
episcopus Priori, & canonici S. Iacobi Celio-
lani Comachensis Dioecesis magna sanctitatis
fama polentibus re formandam tradidit: qui v-
lque ad ann. 1444. sive ad 1447. illud teneturum
polimodum nonnulla congregatio additum in quo
coacutus canoniconum sub regime Prioris
mox regi ad ann. millesimum quingentesimum
quaqueclum terciu, quo prætextu munide-
cuitur, quod incab. nimis propinquu vide-
tur, Iulius III. solo aquari iubet, lapidibus, & lig-
nis in viam noue fabrica S. Maris in Portu, que
tunc construcatur, induito etiam Apostolico
inter virbem comportatis: excepti templi colum-
na, quae Laurentius Honorius Imperatoris Cu-
biularia pretiosissimas, ad illud exornandum,
ex Gracia comportari fecerat, quas Cardinalis
Rauenus tunc Legatus abfultus, & Româ misit.
Bona monasterij canonici Portuensibus cessa-
runt, qui facelom intra Ecclesiam fatis nobilis S.
Laurentio in Cesarea nuncupatum exercentur.
De hoc monasterio plura Hieronymus Rubeus

in Historia lib. 2. loco proxime allegato.

A Nno millesimo quadringentesimo quadra-
geimo quinto Generale Capitulum Ferrare-
rie, Rector Generalis Reuerendus Pater Domi-
nus Simon Mediolanensis. Visitatores Dominus
Orofius Mediolanensis, Dominicus Florenti-
nus, & Dominus Martinus Bergomensis. In cu-
jus Capituli actis sic scriptum repertio: Item ordina-
ti ell, & plenissime definitum, quod monasterium san-
cti Florentij de Perusio plures propositum Congregatio-
ni nostre nullatenus acceptetur, cum omnia inutile sit
instituto nostro. Hoc anno Eugenius nobilis Ab-
batiam S. Maris de Calena prope Civitatem Ve-
stanam, Diocesis tam Sipontina, olim mem-
brum Abbatiae Tremitanae, sed ante plures annos
dismembrata, monasterio Tremitano redditi-
& non fratre congregationi vniuersitatis literis v-
nionis apud S. Petrum f. Nonas Martij. De cuius
Abbatiae dignitate, & antiquitate confitat satis
ex pluribus priuilegiis Romanorum Pontificum,
& Regum veriusque Sicilia tū monasterio Tremi-
tanum, tum etiam iphi Abbatiae Calenateni spe-
cialiter concessis; nam illius mentio haberet in
priuilegio Nicolai II. Abbatii Tremitano, & illius
succesboribus facto, & consequenter in alijs pri-
uilegijs eidem monasterio Tremitano concessis.
Extant etiam priuilegia summorum Pontificum
Eugenij IH. Abbatii S. Maris de Calena, euisque
fratribus tam presentibus, quam futuris regula-
rem vitam proficilis in perpetuum, quod incipit:
Effeclum. Datum anno 1152. pontificatus sui anno
octavo, per quod declarat, monasterium S. Ma-
ris de Calena immediet spettare ad ius, & pro-
prietatem Sancti Rom. Ecclesie quod suscipit sub
protectione Sedis Apostolice, confirmans bona
adepsa, & imposteru adipiscenda, quae numerat.
Decernit, Abbatem ibidem canonice electum à
Romano Pontifice debere benedici, non ab Ar-
chiepiscopo Sipontino, qui volebat Ecclesiam
Calenateni Sipontina subiectam esse, quod
nulla ratione probabat: Electionem vero dicti Ab-
batis ad monasterij Capitulum spectare.

Item priuilegium Anafalij III. datum posti-
ficiatus illius anno primo.

Item Alexandri III. datum anno 1167. Pontifi-
catus sui octavo.

Item Ceclifini III. datum anno 1193.

Item Innocentij III. datum anno 1208. qui pre-
dictum Eugenij III priuilegium confirmant.

Ligitur etiam donatio facta per Leonem Ep-
iscopum Sipontinum cum consensu totius Cleri
monasterio Tremitano de predicta Ecclesia S.
Marie de Calena. Imperij Basilij, & Constantini
anno 33. mense Iulij, Indictione sexta, qui fuit an-
nus humani salutis 1008. in qua donatione ipsa
Ecclesia Calenatenis liberatur ab omni seruitio
praefando Ecclesia Sipontina.

Item priuilegium amplissimum Rogerij Pri-
mi Regis viriique Sicilia factum prædicto mo-

naſterio anno 1133. Indictione 12. quod à Guelmo, item à Will. Siciliæ Regibus fuit confirmatum anno 1176. & ab alijs Regibus, per quod multa ei conceduntur, ac specialiter, ut nullus, præter Romanum Pontificem, aliquid ab eo, vel ex eius bonis exigere possit. numerat bona tunc per monasterium possessa. concedit, ut Abbas, & monachi habeant potestatem conferendi honores, & publica officia Vafallis in terris, & villis monasterio subiectis. Conſat ex eodem priuilegio, totum territorium caſtri Pefcharij, nunc vulgo Pefchacij, exceptis portu, & arce, ad monasterium spectauisse. & sic conſequenter multa illius bona, & iura ſuffit à laicis occupata, nam progreſſu temporis dictum Cenobium non ſolum multis bonis temporalibus, & iuribus fuit violenter ſpoliatum, id ad tantam defolationem redactum, ut nullus amplius ibi monachus manaret, cum Eugenius IV. illud Tremitano Cenobio reſtituit, & vniuit. Quod poſta Sixtus V. iterum ſeparavit, & in Abbatiā Conuentualē erexit, quam ſeparationem, & erectionem Clemens VII. anno 1594. conſermavit, & probauit per literas Apoſtolicas, que ſunt Roma in moſaſterio Pacis: licet pauci canonicī propter intolerabilem ſeru intemperie incollerent illud poſſint. Abbas, & canonicī diſti monaſterij temporealem iuriſdiſtione exercent in pago, qui ſilice nuncupatur. Iuriſdiſtione ambiſt quatuor, & viginti milliarib⁹ Italicis continentur. Hoc eodem anno propositum fuit in Capitulo Generali, an Abbatiā S. Columbani ciuitatis Bobij, que ſepiuſ noſtra Congregationi fuerat obſlata, deberet acceptari, & refoluit, quod poſſet acceptari ſub certis conditionibus, propter quas vno forſa effectū ſuum non effeſecuta.

CAPUT VIGESIMVM PRIMVM.

*De Lateranensi Basilica, & Congregatione per Eugenium IV.
Ex Canonis Frigdionarys reformata, & reſtituta.*

Nnus iam circiter quinqueſimus ſupra centesimum agebatur, poſta quam Bonifacius VIII. Lateranēfem Basilicam, ex actis Regularibus canonis originarij ſeculariſ ſubſtituerat, communibus monaſterijs bonis in particulares præbenda singularis canonis diſtributis. cum cece Beatissimus Pontificex Eugenius illius ſtatutuſ recognit⁹

L

23. Ma
naf.

& diuinum cultum in illa negleſtum, vpoce ſacerdotibus, & Clericis deſtitutam, & conſequenter populum ad illam accedentium deuotionem latiſ frigdientem animaduertens, ad primatum ſtatum reducere, & terminos antiquos Patrum per Bonificium (ut illius verbis) translatos reſtituere decrevit. Quod quater gelfum ſit exacis Capitularium Congregationis, & etiam ab auctore Simeoneo, qui omnium ferè geſtorum teſtiſ oculatus, & preuenueus, & Lateranensis Baſilicæ Prior exiit, Auſtianus Placentinus ex p. in hoc libro nominatus, fideliter acceptum, hic reddendum curabo. Hic namque Beatus Pontificex cum adhuc Cardinis exiſteret, in Ecclesiā B. Pauli ſibi commendata monaſticū inſtitutum, ex actis monaſticis Cluniacensibus, per Caſtrenſi p. uero ante Parauij in aude S. Iuſtina reformato, & facilius fama celebreſ annueniente Martino V. repara- rat, & ad prilium virogenem, ac splendorem ediderat. Quam ob cauſam fuit ſuum deſiderium optime adimplem̄, & monachos per illū confitutos cum ſuorum totius Virbeſtatione diebus, & noctibus diuina laude in ea perfoluentes, & in ſuina diſtrictione via no- naſtis degentes, exultabat vberius, & diuinam Eccleſiam, & alias frequenter visitabat. Quādam autem die Lateranēfem Baſilicam ingreſus, videns illam ornamenti ſplenditatem, minifris viduatam, & cultum diuinum prope neglegētum, ſirmiter ſtaruit, si Deus illi viriſtib⁹, prædictam Baſilicam ex canonis regularibus, ſicut fuerat antiquitus, reformato, quod conſilium illius animo tam ſirmiter adhauit, ut Confex renunciatus canonicos ex Frigdionary acceſſiri faceret, quibus ſuā mentis aeraam de dicta Eccleſia per illos reformata patet: quanquam ob cauſa ſuperior narratio rei ab minus ad votum ſuccedebat; nam fedone ſequitur Synodus abſoluta, præſentibus Imperatore, & Patriarcha Conſtantinopolitani. Tandem anno 1442. inter Italie Principes pacem compoſita, prius quam ad Vrbē reuertetur, Patria noſtriſ in Capitulo Generali Ferrare congregatis, canonicos triginta duos ad Lateranēfem Eccleſiam reformatam Romam mutare precepit, qui dicitur parentes R. P.D. Aurelium Placentinum tunc Reſtorem Generali cum qua- tuor ſocijs, videlicet D. Philipo Vienni, & D. Guelpho Alemano, & D. Sylvestro Alemano, & D. Ioanne Ferrareni, & Fr. Nicolao Convero ad Vrbem dellinaverunt, qui Romam ve- nientes in palatio Lateranēfem commorantes, di- mons.

maſterij fabricant disponunt, intra paucos dies omnes agitudine corripiuntur, ac ex illa D. Philipo de Vino ſublato, reliquid alia con-gregationis monaſteria reuertuntur. Quod Eu- genius reficiens, & in ſuo proposito perſiſtent, anno ſequenti, dum Semis moratur, ad Vrbem reuertens, ad Generale Capitulum alias literas dixit ubens, triginta canonicos cum Priorum conſiliarii, qui D. Benedictum de Placido, cuius enim era Visitator in Priorem electum cum triginta canonicis Romam miferunt, quos Pontificis in codem palatio Lateranēfem recipi, coeſe monaſteriū abſoluerunt, & ſuis impen-ſis neceſſaria illis miniſtrari præceperat, depu- tieſiſ ſed in Syluestri ſacello, quod erat apud Sanctuariū, ut in eo missas, officia que diuina pro ieronimis celebrarent. Id animaduerten-tes canonis ſeculariſ, qui tunc Lateranēfem ſeatovis Baſilicam tenebant, numero duode- cim, compertia Pontificis voluntate illos ci- cendi, & loco illorum regulares canonicos po- tendiſſe, die ſanctissime Eucharifta, quo ma- gis ſuicurio ad Vrbem eſi concursus, ma- gis valida virorum agreſſum, & plebiorum ag- glomeratio, noſtros in paſtore Lateranēfem com- morantes, & nihil tale luſcipantes, poſt mensam ſuam gratiarum actiones adoruntur, & fractis fa- naſtis quodlibet perſcenſis fugere compellunt, di capo, & malè habitiſ, totam illorum ſupel-letib⁹, cum libris diripiunt, quos ſuperuenient. Confratres Populi Romani de manibus illicem eripuerunt, & ad palatium S. Petri deduc- tur. His Eugenio Semis adhuc moranti renū- ciavit, grauerit accepit, & Romanus reuertens in Confratres animaduertit. Quod verò scribit Platini in Eugenio, Pontificem, vt omnia pacata- mentis, Aloyſium Pataquinum S. Laurentij in Dunioſo presbyterum Cardinalē præmiſiſ, qui & canonicos regulares pulſis ſecularibus in Eccleſiam Lateranēfem remiſit: pulſi enim à prebiteris ſecularibus fuerant, dum contenden- ter, vii Chrifti corpus ferrent in celebitate e- nide, dum Litanie huius, ſuæ ſuplicationes, puto errorem esse, & que Sede Pontifici per diuum Paſti II. vacante contigerunt, Platini in Eugenij Pontificatū retuliffe, nam quonodo canonici regulares cum ſecularibus contendere poterant, vii Chrifti corpus ferrent in celebitate eiusdem, qui pondum ad Lateranēfem Baſilicam fuerant ad misſi, nec aliquod in dicta Baſilica ſibi queriſerant. Sed nec illud vrum, Aloyſium Cardinalē ante Pontifici- atuſ adventus canonicos regulares in eadem Baſilica cieki ſecularibus reponſuſſe: nam noſtri ad ſua monaſteria protinus repedaue- rint.

C. Azerum dicto anno 1443. Eugenius sub finem Septembris Romam veniens, tertio nobis inbet, vt Priorem cum alijs triginta ca-